

KORUMACILIK KRİZİ DERİNLEŞTİRİR

Korumacılık krizi derinleştiriyor, salgın bir ülke, ulus veya coğrafya ile sınırlı değildir, olmazda! Dünya çapındadır, bu nedenle mücadele de dünya çağında olmalıdır, bütün ulusların, milletlerin, devletlerin, şirketleri ve bireylerin el ele verip mücadele etmesi gerekir. Korumacılık le korunan bir sınır güvenli olmayacaktır, hele ki günümüzde iletişim ve ilişkilerin bu kadar iç içe geçtiği yerde korumacılık sürdürülebilir olmayacaktır. Bugün dünya üzerinde tamamen kendine her bakımdan yani güvenlik dahil, sağlık, teknoloji, gıda, lojistik, sanayi, kültür vs. yetecek bir ulus bulunmamaktadır. Bir an olduğunu kabul etsek bile dünyanın geri kalanının yoklukla, salgınla uğraştığı bir yerde bu hayali devlet güvenli olacak mıdır? Vicdanı buna el verecek midir?

Korumacılığı bir tarafa bırakıp öncelikle çoğu zaman KOBİ olarak adlandırdığımız küçük ölçekli firma ve kuruluşları güçlendirmek gerekir. Bunlar dünya ekonomisinde çok önemli bir yere sahiptirler, pek farkına varmayız ancak her yeredirler, dünyadaki firmaların yaklaşık yüzde doksanını bunlar oluşturmakta, çalışma hayatındaki çalışanların yarısı bu firmalarda çalışmaktadırlar. Bunlar çalışmadığı zaman tedarik zinciri büyük darbe yemek zorunda kalır ki bugün covid ile bu gerçekleşmektedir. Covid nedeniyle bazı limanlar ve yollar kapalıdır, bazı mallara ihracat kısıtlamaları getirilmektedir, tüketim yerleri kapanmakta ve tüketim azalmaktadır. Bunların doğal sonucu olarak perakende veya toptan satış yapanlar siparişleri iptal etmek zorunda kalabilmektedir. Bunu daha çok Bangladeş, Pakistan, Tayvan gibi imalatçıların yoğun olduğu yerlerde görmekteyiz ancak her ülkenin kendi küçük ölçekli firmaları için de bu geçerlidir. Bu zor durum bu küçük ölçekli firmaları zorlamakta ve bazılarının kapanmasına sebep olmaktadır. Şu anda hissetmiyoruz, ancak bir süre sonra hissedeceğiz, o zaman da iş işten geçmiş olacak.

Peki ne yapılmalı?

Bu tür firma ve kişiler devlet politikaları ile korunmalıdır, sadece devlet değil sivil toplum, mesleki, sanayi, tüketici, medya kuruluşları herkes durumun farkında olarak elinden geleni yapmalı, gereken desteği vermelidir. Bunların böyle kriz dönemlerini atlatamayabilirler, çok dayanıklı değildirler, ancak çok gereklidirler, hayatı öneme sahiptirler. Bir vücudun hassas ve kırılğan yerleri gibidirler.

Devlet ve sorumlu kurumlar tarafından koruyucu ve ayakta tutucu politika ve öneriler geliştirilmelidir, gerekirse herkese açık ödüllü yarışmalar açılmalıdır,

Uluslararası destekler araştırılmalı ve sağlanmalıdır,

Ücretsiz reklam ve Ar-ge desteği verilmelidir,

Dünya Ticaret Örgütü ve Milletlerarası Ticaret Odasının önerileri takip edilmelidir,

Dijitalleşmelerine destek verilmelidir,

Zora düşenler tespit edilmeli, yol gösterilmeli, yeni alternatifler bulunmalıdır.

KOBI'ler ordunun piyadeleri gibidir, bunları her bakımdan eğitmek, güçlendirmek ve sahaya sürmek gerekir, ancak bunu yaparken de en başta dikkat çektiğimiz korumacılık tuzağına da düşmemek gerekir, zira kendimizi ve bazı şeyleri koruyalım derken gemiye zarar veririz, hep birlikte batma tehlikesi geçirebiliriz, dünya hepimizindir, entegre olalım hep birlikte atlatalım.
19 Mayıs 2020

Abdurrahman Özalp

ICC Türkiye Bankacılık Komisyonu Başkanı